Constitutum debiti viz Rukojemství.
Constitutum possessorium viz Držba.
Contocorrente viz Účet běžný.
Corpus delicti viz Řízení trestní.
Culpa viz Náhrada škody a Činy trestné.
Cvičení náboženská viz Společenstva náboženská.

Čára celní.

I. Pojem. Čára, jež dělí území státní od ciziny (na moři břeh pevniny a ostrovů k území státnímu náležejících), slove čarou celní. (§ 1. cel. ř.) Směr čáry celní označují kameny, jimiž jsou vyhraněny hranice mezi státem domácím a státem cizím; kameny opatřeny jsou čísly běžnými a slovou kameny hlavními čili mezníky (hraničníky). Stráž pohraniční přísně má dbáti toho, by mezníky nebyly pošinuty. Je-li k území celnímu rakousko-uherskému území jiného státu neb část jeho přivtělena, tvoří čáru celní ona hranice, která dělí celní území takto povstalé od zemí ostatních. Takovou celní jednotu tvoří nyní Rakousko jen se knížectvím Lichtensteinským (smlouva státní ze dne 23. prosince 1893 č. 74 ř. z. z r. 1864 a ze dne 3. prosince 1876 č. 33 ř. z.). Kromě této čáry celní, t. zv. čáry vnější, rozeznává se ještě t. zv. celní čára vnitřní, t. j. čára naznačující hranice celního okresu pohraničného (§ 5. cel. ř.). Čára vnitřní vyznačena jest tabulkami nápisy opatřenými a na sloupcích umístěnými.

II. Podmínky překročení čáry celní:

1. Zboží smí se vyvážeti a dovážeti přes čáru celní jen po cestách celních. Cestou celní rozumí se cesty po suchu a po vodě, po kterých dovolen jest dovoz a vývoz zboží. Všechny ostatní cesty, jež vedou přes čáru celní, slovou cestami pobočnými (§ 20. cel. ř.), jichž překročení jest zakázáno. Železnice, které protínají čáru celní, považovati jest za cesty celní (nař. vyk. z r. 1857 č. 45, č. 175 ř. z.). Zboží, jehož dovoz, přívoz a vývoz jest bezvýminečně zakázán, nesmí se přes čáru celní přepraviti (§ 22. cel. ř.); ostatní zboží však, jež zákazu tomuto nepodléhá, může býti převezeno přes čáru celní po silnici celní.

Výjimkou dovoleno jest dovážeti a vyvážeti zboží přes čáru celní cestami pobočnými v těchto případech:

a) dobytek živý, který se honí na blízkou pastvu anebo jenž slouží ku polní práci, ač žene-li se ještě téhož dne nazpět;

b) ryby ulovené v moři nebo v řekách pomezních, které čerstvé se přivážejí;

c) obilí ku mletí nebo sklizeň s pole za čarou celní ležícího přivážené.

Aby usnadněny byly vzájemné styky obyvatelstva pohraničného, vydány byly zvláštní předpisy, které upravují styky tyto způsobem poměrům místním a smlouvám státním přiměřeným (§ 25. cel. ř.).

Při řekách pomezních označena jsou zřetelně místa, kde zboží skládati nebo na lodě nakládati jest dovoleno; kromě míst takto označených nesmí žádná loď ku břehu přistáti, se zakotviti, aniž jakýmkoliv způsobem se břehem (provazy, čluny, prkny a jinými tělesy plovoucími) se spojiti (§ 23. cel ř.). Rovněž pro lodi mořské jsou ustanovena určitá místa (přístavy), kde jest dovoleno přistáti a odkud zboží dále dopravováno býti může (§ 24. cel. ř.).

2. Zboží nesmí se ani vyvážeti, ani dovážeti před východem nebo po západu slunce. Zvláště není dovoleno nakládati nebo skládati zboží na řekách pomezních mimo dobu denní (§ 32. cel. ř.).